

BIS a České televize = nekonečná propaganda a dezinformace!

- CZ24 News | 20. února 2020

ČESKO: Stálý a důvěryhodný zdroj České televize o Rusku, nejdůvěryhodnější z nejdůvěryhodnějších píšící a mluvící pravdu a nic než pravdu, za kterého by dala Česká televize, Mitrofanov, Vrábek či Václav Moravec s Rychetským ruku do ohně – **Ing. Vladimír Votápek: expert a bývalý diplomat.**

9. 8. 2014 tento expert v článku “Putinův vlastník” napsal

Myšlenku, že by si Rusko odpovídající potraviny samo vypěstovalo, pak můžeme rovnou opustit. Takový zázrak nedokázali ani kouzelníci z Politbyra ÚV KSSS a zcela určitě to nedokáže ani jejich učení Vladimír Putin. A to i přesto, že v r. 2010 vyhlásil pětiletý program zaměřený na dosažení potravinové soběstačnosti. Program samozřejmě zkrachoval...

“Ale možná že teď, až dojdou evropské potraviny, bude se pan prezident tvářit, že už je Rusko soběstačné...” Ironicky poznamenal expert Votápek.

V roce 2018 se Rusko stalo největším vývozcem pšenice na světě!!! A nejen to.

Co je a co není dezinformace a jak psát

Rusko je v krizi, Rusko se hroutí, blíží se hladomor a kdo napíše něco jiného, musí se smazat, neb je to dezinformace a těmto webům se musí sebrat miliardy z reklam, oficiálně oznámil samozvaný analytik Vrábek, důvěryhodný častý host Václava Moravce.

A nyní žádám BIS, Vrábeka a ministerstvo vnitra, zda naše weby mají informovat dle Votápka, Procházkové, Mitrofanova a České televize, nebo **dle oficiálních údajů ministertstva zemědělství – vydáno před třemi dny.**

Ruské zemědělství v roce 2019 a agrární export

13.2.2020

Ačkoliv byly odhady na začátku roku strážlivé, za prvních 11 měsíců roku 2019 dosáhl růst zemědělské výroby 4,1%. Již šestý rok za sebou byla sklizeň obilí v Rusku nad hranicí 100 mil. tun, přesně 121 mil. tun. Poprvé za posledních 12 let byla vypěstována pšenice první (nejvyšší) třídy a Rusko počítá s udržení pozice největšího světového exportéra pšenice. Doktrína o potravinové soběstačnosti země je až na výjimku mléka naplněna a hlavní mantrou se stal agrární export. Cílem je, aby v roce 2024 dosáhl hodnoty 45 mld. USD, což je téměř dvojnásobek aktuálních čísel. Rusko se snaží dobývat se svými produkty nové trhy, v roce 2019 se podařilo uzavřít dohody o dodávkách sóji, řepky či šrotu do Číny, pro ruské vepřové se otevřel trh Vietnamu. Podle předběžných údajů se příjmy agrárního sektoru v roce 2019 zvýšily o 4% a dosáhnou 4 trilionů rublů, což zároveň odpovídá hodnotě jeho zadluženosti. Ziskovost agrárního sektoru dosahuje 14,6% (s dotacemi), nebo 10% (bez

dotací). Investice do základního kapitálu za rok 2019 by měly dosáhnout 520-540 mld. rublů, čistý zisk 364 mld. rublů.

Obilí má svou dlouhodobou strategii a nového hráče na trhu

Produkce obilí je hlavní tahounem ruského zemědělství a agrárního exportu. Podle předběžných výsledků dosáhla sklizeň v roce 2019 hodnoty 121 mil. tun obilí (o 8 mil. tun více než v předchozím roce). Rusko si chce zachovat první příčku ve světovém exportu pšenice a pro období **2019/2020 počítá s exportem 45 mil. tun obilí** celkem, oproti 43,3 mil. tun v roce 2018. **Poprvé za posledních 12 let byla vypěstována pšenice první (nejvyšší) třídy** a Rusko počítá s udržení pozice největšího světového exportéra pšenice. Zároveň se objevují zprávy o tom, že stát chce nastavit kvóty na export obilí, což exportéři nesou s nelibostí. Ministerstvo zemědělství RF ale toto opatření vysvětluje s tím, že je potřeba zajistit dostatek obilí na domácím trhu za stabilní ceny. Mechanismus by byl zaveden pouze při velkých výkyvech a fungoval by tak, že od července do prosince (první pololetí exportního období) by export nebyl nijak omezen, zatímco od ledna do června (druhé pololetí exportního období) by byly stanoveny kvóty, které by zajišťovaly, že zůstane dostatek obilí pro domácí potřeby. Celkový objem exportu by tak ovlivněn nebyl, pouze by došlo k rozložení vývozu v rámci roku.

V srpnu 2019 ruská vláda přijala „Dlouhodobou strategii rozvoje obilného komplexu do roku 2035“, kde jsou definovány výzvy a rizika, kroky k dalšímu rozvoji oboru, možnosti exportu a zároveň plány pro zajištění **potravinové bezpečnosti země**. Strategie má tři scénáře pro vývoj obilnářství: základní, který počítá s produkcí do 140 mil. tun do roku 2035, což umožní export až 55,9 mil. tun; optimistický, kdy produkce vyrostе do 150,3 mil. tun a export na 63,6 mil. tun a pesimistický, který předpokládá produkci do 125,4 mil. tun a export v objemu 39,7 mil. tun. Strategie každopádně počítá s tím, že v roce 2035 bude domácí spotřeba obilí v hodnotě 86,6 mil. tun (z toho 52,3 mil. tun bude využito na výrobu krmiv, 15,2 mil. tun na potravinářské účely, 12 mil. tun na semena a 5,6 mil. tun na další účely průmyslové výroby). K tomu, aby bylo více obilí zpracováno a využito na domácím ruském trhu, jsou potřeba investice v hodnotě přesahující 700 mld. rublů a měly by směřovat na modernizaci zpracovatelských závodů, mlýnů, transportně-logistické infrastruktury, skladovacích prostor atd. Očekává se, že v roce 2024 bude export obilí činit asi 11,4 mld. USD z celkové hodnoty agrárního exportu 45 mld. USD. Největšími odběrateli ruského obilí jsou Egypt a Turecko.

Klíčovou událostí na ruském trhu obilí v roce 2019 se stalo vytváření obilnářského holdingu spadajícího pod banku VTB, kterou vlastní ze 60,9% ruský stát. VTB nakoupila akcie u obilnářských společností, obilného terminálu v Novorossijsku, železničního operátora Rustranskom, obilnářského tradera a dalších souvisejících firem a má za cíl vytvořit vertikálně integrovaného operátora s obilím. Ten by se měl stát významným hráčem nejen na ruském, ale také na světovém trhu a zároveň zaručovat hospodářskou soutěž a rovný přístup k infrastruktuře. Předseda představenstva VTB A. Kostin požádal o podporu tohoto projektu prezidenta V. Putina a zdá se, že na vládní úrovni dostal zelenou. Formování obilnářského holdingu je stále zatím v procesu a názory na něj se napříč odborníky dost liší. Řada specialistů se obává, že spíše než férovou soutěž na trhu přinese monopolizaci oboru a nejvíce budou trpět pěstitelé.

Rekordní úroda cukrové řepy přináší krizi na trhu cukru

V roce 2019 Rusko sebralo rekordní úrodu cukrové řepy (50,6 mil. tun – o 20,4% více než v roce 2018). Podle prognózy ruského Svazu výrobců cukru by produkce cukru měla dosáhnout hodnoty 7,2 mil. tun, což je číslo, které za dvěstěletou historii výroby cukru v Rusku nikdy nebylo dosaženo. **Roční spotřeba cukru v zemi je okolo 5,8-5,9 mil. tun, tzn., že přebytek může dosáhnout až 2 mil. tun** cukru. Tento „sladký rekord“ tak přináší propad cen a krizi v oboru, který byl v minulých letech prioritní a bylo do něj investováno 150 mld. rublů soukromých i státních

investic. Od ledna do listopadu 2019 došlo ke snížení ceny cukru o 45% na 19-20 rublů za kg (včetně DPH), což je nejnižší cena za posledních 7 let. Hrozí tak bankrot cukrovarů a další problémy celého oboru. Ministerstvo zemědělství chce optimalizovat osevní plochy, a proto doporučilo jejich snížení o 15% (v roce 2019 činily 1,145 mil. ha). Podle odborníků to ale problém nevyřeší a více doufají v nárůst exportu. Tomu ale brání řada především technických bariér (logistika, vysoké náklady, nedostatek přístavů a kontejnerů, barva a technické parametry cukru atp.) a ochranná opatření dalších zemí. Cukrovary neočekávají od státu žádné rychlé a efektivní řešení, a proto doufají, že trh se brzy stabilizuje sám.

Olejniny a olej mají největší dynamiku exportu

Produkce olejnin a jejich zpracování na olej a další produkty je dalším důležitým odvětvím ruského zemědělství. **V roce 2019 byla jedna z největších úrod olejnin, došlo k modernizaci a rozšíření počtu zpracovatelských závodů, což zefektivnilo výrobu a zlevnilo cenu produktů. Olejnin a produkty z nich zaznamenaly 26% růst exportu**, který dosáhl hodnoty 4 mld. USD (z toho nejvíce slunečnicový olej, pokrutiny, řepkový a sójový olej). Hlavními trhy se staly Čína, EU, Turecko, Irán a Uzbekistán.

Produkce ovoce byla rekordní, ale stále nedostačující

Produkce ovoce v roce 2019 zaznamenala jen nepatrný růst a při oceňování objemů se silně rozcházejí čísla Ministerstva zemědělství RF (3,4 mil. tun), které započítává i soukromou produkci, a čísla Svazu sadařů (1 mil. tun). Nejvíce se vypěstuje jablek, švestek, višní, třešní, rybízu a malin. Ačkoliv každoročně dochází k zakládání nových sadů, objemy jsou stále nedostačující a Rusko je závislé na dovozu. Zároveň má problém se skladováním ovoce, a tak domácí produkce často vůbec nevydrží do zimy, a proto je v tomto období dovoz klíčový. Situace má za následek kolébání cen a kontinuální zdražování ovoce, což snižuje dostupnost pro spotřebitele. Ruské statistiky zaznamenaly, že Rusové za posledních pět let sice jedí ovoce častěji, ale v mnohem menším množství. K nejpobulárnějším druhům patří banány, jablka a pomeranče.

Produkce brambor roste díky importní sadbě

V roce 2019 došlo k nárůstu produkce brambor na 7,5 mil. tun (o 5,5% více oproti roku 2018). Nutno však podotknout, že cca 80% sadby (**sadbý, nikoliv brambor**) brambor do Ruska je dováženo. Ačkoliv státní podpora směřuje i do rozvoje tohoto oboru, ruské odrůdy zatím nejsou příliš konkurenceschopné a domácí produkce sadby je mizivá. V roce 2019 činily dotace 438 mil. rublů a pomohly k vyšlechtění devíti nových odrůd brambor, vývoji biologického prostředku na ochranu hlíz a vývoji nových technologií pro šlechtění brambor. Tyto výsledky se v praxi ale zatím příliš neprojeví.

Produkce mléka roste pomalu a masa je hodně

Produkce mléka je nejslabším článkem zemědělské výroby Ruska, u kterého se nedaří významněji zvyšovat objemy a naplnit doktrínu o potravinové soběstačnosti. Rusko chce být soběstačné v produkci mléka z 90%, ale zatím se výsledky **pohybují okolo 84%. (Co my bychom za to dali)** Podle předběžných výsledků dosáhla produkce mléka v roce 2019 v zemědělských podnicích 16 mil. tun (k tomu je možné přičíst odhadem 6,1 mil. tun mléka, kterých dosáhla domácí produkce obyvatel). Pro srovnání v roce 2013 dosáhla produkce mléka v zemědělských podnicích 13 mil. tun. Průměrná dojivost krav v Rusku každý rok roste a v roce 2019 se pohybovala okolo 6335 kg mléka za rok. I přes dílčí úspěchy, ale mlékárenské odvětví v Rusku není v ideálním stavu, a proto je tento obor stále prioritní a státem podporovaný. Bez hlubších systémových změn v oblasti evidence skotu, systému kontroly užitkovosti a dalších parametrů nemůže být zefektivnění mlékárenského oboru

příliš výrazné.

Oproti tomu se daří produkci masa, zatímco drůbeží mělo svůj boom v roce 2018 a v roce 2019 vykazalo spíše stagnaci, významněji se dařilo produkci vepřového. Celková produkce masa dosáhla 10,8-11 mil. tun v porážkové váze, z toho 5,1 mil. tun drůbežího masa, 4 mil. tun vepřového (+3% oproti roku 2018) a 1,6 mil. tun hovězího masa (+1% oproti roku 2018). Pro drůbeží a vepřové hledá Rusko exportní trhy, hovězího masa je na domácím trhu stále nedostatek. Jako hlavní odbytiště ruští producenti vidí Čínu, kam se ale zatím podařilo vyjednat pouze certifikát pro drůbeží maso a export kuřecích pařátů a křidel. Pro vepřové maso je Čína zatím zavřená a s ohledem na výskyt afrického moru prasat v Rusku je horizont případného získání certifikátu nejasný, v tomto případě nepomáhá ani politický tlak. Potenciál exportu vidí Rusko také v exportu skopového masa (především na Blízký východ), jehož produkce ale zatím stagnuje.

Oblast živočišné výroby zažila aktivní rok z hlediska změn ve vlastnických strukturách. Na trhu masa a masných produktů došlo v roce 2019 k ještě většímu posilování pozic a nabývání aktiv u největších hráčů – agroholdingů Miratorg, Čerkizovo, Step (skupina „AFK Systema“) nebo Rusagro. Všechny uvedené holdingy nakupovali podíly v menších regionálních masokombinátech, rozšiřovaly své pozemkové fondy či získávaly aktiva v krmivářských podnicích. Ve východní části Ruska svou pozici upevňovala skupina „Sibirskaya agrarnaya gruppa“, která vlastní vepřiny, drůbežárny a zpracovatelské závody v několika regionech Sibíře. V mlékárenském sektoru došlo k dalšímu posilování **rusko-německého holdingu EkoNiva vlastněného Stefanem Dürrem**. EkoNiva je jedničkou na ruském trhu mléka a německý podnikatel je považován za spasitele ruského mlékárenství, kterého se snaží jako investora přilákat snad každý ruský region.

Nový systém podpory a dotací

Od roku 2020 by se měla změnit pravidla pro vyplácení dotací zemědělským podnikům. Nově by měly fungovat dotace „kompenzační“ a „stimulační“. Kompenzační dotace má za cíl udržení ziskovosti zemědělců, proto by měla kompenzovat ušlé zisky a být rozdělována na hektar plochy či litr mléka. Zatímco stimulační by měla směřovat do prioritních oborů, které definuje Ministerstvo zemědělství RF. Každý region si následně vybere z centrálně definovaných ty, které jsou pro něj nejvhodnější. Jejich cílem je zvýšení produkce a ideálně i následný export. Mezi prioritní obory patří pěstování zeleniny, ovoce a bobulí, pěstování vinné révy, chov masného skotu, pěstování olejnin, především řepky a sóji. V roce 2020 by mělo být rozděleno 34 mld. rublů na kompenzační a 27 mld. rublů na stimulační dotace. I nadále budou pokračovat dotace pro výhodnější úvěry zemědělcům, které počítají pro rok 2020 s 90 mld. rublů (oproti 60 mld. rublů v roce 2019). Celkově se pro rok 2020 počítá se státními dotacemi do zemědělství v hodnotě 321 mld. rublů (oproti 307 mld. rublů v roce 2019). Díky státním dotacím ruští farmáři v roce 2019 nakoupili přes 24 tis. ks zemědělské techniky, z toho nejvíce traktorů a kombajnů. Celková hodnota dotací v tomto segmentu dosáhla 14,5 mld. rublů.

V aktuálních diskusích je čím dál tím více pozornosti věnováno také tématům jako je zlepšování půdní úrodnosti, rozvoji venkova a zvýšení kvality života na venkově či ekologické produkci.

Zemědělství roste, ale agrární export poprvé zpomalil

Podle předběžných údajů se příjmy agrárního sektoru v roce 2019 zvýšily o 4% a dosáhnou 4 trilionů rublů, což zároveň odpovídá hodnotě jeho zadluženosti. Ziskovost agrárního sektoru dosahuje 14,6% (s dotacemi), nebo 10% (bez dotací). Investice do základního kapitálu za rok 2019 by měly dosáhnout 520-540 mld. rublů, čistý zisk 364 mld. rublů. **Doktrína o potravinové soběstačnosti země je až na výjimku mléka naplněna a hlavní mantrou se stal agrární export.** Cílem je, aby v roce 2024 dosáhl hodnoty 45 mld. USD, což je téměř dvojnásobek aktuálních čísel.

Rusko se snaží dobývat se svými produkty nové trhy, v roce 2019 se podařilo uzavřít dohody o dodávkách sóji, řepky či šrotu do Číny, pro ruské vepřové se otevřel trh Vietnamu, uskutečnil se první export cukru do Řecka a Turecka. Finální čísla za rok 2019 zatím nejsou k dispozici, ale již nyní je pravděpodobné, že poprvé od roku 2015 dojde ke snížení ruského agrárního exportu, oproti hodnotě 25,8 mld. rublů, které bylo dosaženo v roce 2018. To analytici odůvodňují poklesem cen při vývozu pšenice a obilí.

Na druhou stranu export potravin jako je např. **slunečnicový olej, ryby, mouka či kuřecí maso** **vykázaly významný růst**. S menší dynamikou rostl také **export cukrovarnických řízků a sladkostí, což souvisí s nadprodukcí cukru** a snížením jeho cen. Saldo agrárního zahraničního obchodu Ruska je negativní, nicméně se pohybuje okolo 4 mld. rublů, zatímco v roce 2013 saldo činilo přes 26 mld. rublů.

Agrární spolupráce s Českou republikou a dalšími zeměmi

Všechna dílčí čísla a výsledky poukazující na úspěch ruského zemědělství je potřeba brát s rezervou, ale celkový pozitivní trend rozvoje zemědělství je určitě nezpochybnitelný. Domácí produkce dosahuje požadovaných výsledků potravinové soběstačnosti a zdá se, že trh se poměrně dobře objede bez importovaných potravin. Minimálně v produkci základních druhů potravin zaujali místa evropských firem ruští výrobci.

Méně se hovoří o tom, že rozkvět ruského zemědělství je silně závislý na importu semen, sazenic, genetického materiálu a technologií a dalšího zboží ze zahraničí. Téměř v každém oboru a stadiu zemědělské výroby je možné najít alespoň dílčí závislost na něčem z dovozu. Když začneme na samém začátku, tak až 98% semen cukrové řepy se importuje a bez nich by rekordní úroda řepy nebyla. **Produkce brambor naplnila 95% soběstačnost**, ale z toho se zhruba 80% sadby (**zdůrazněno sadby**) brambor dováží. **Produkce drůbežího masa láme rekordy**, ale většinu násadových vajec musí Rusko importovat. Inseminace skotu stojí na genetickém materiálu ze zahraničí. A takto je možné pokračovat i v dalších oborech.

Ačkoliv domácí výroba zemědělských strojů a technologií roste, těžko by domácí technika mohla obhospodářit všechna pole. Dovoz traktorů, závěsných technologií za traktory a další zemědělské techniky v posledních letech nejen z ČR roste. (**A zde máme být blokováni?**) V oblasti veterinárních přípravků či chemických prostředků je opět možné najít silné zahraniční zastoupení. Některá čísla uvádějí, že ruské zemědělství je na dovozovém zboží závisle zhruba za 50%. To je stav, který přináší obchodní příležitosti pro řadu českých firem. Právě např. technologie, násadová vejce, semena a osiva, genetický materiál a další zboží patří mezi nejvýznamnější položky českého agrárního exportu, který v roce 2018 dosáhl historicky nejlepšího výsledku, a podle předběžných údajů budou čísla agrárního exportu v roce 2019 ještě trochu lepší.